

Kosten van bedrijfsleider van advocatenvennootschap

AddThis Sharing Buttons

Share to LinkedInShare to TwitterShare to Facebook

Auteur(s): Stefaan Van Crombrugge

Rechtbank/Hof: Gent

Editie: 1533 p. 10

Datum van uitspraak: 25 april 2017

Publicatiedatum: 13 september 2017

Wetboek: W.I.B. 92

Artikel: 49

Kosten van bedrijfsleider van advocatenvennootschap

Een belastingplichtige is één van de zaakvoersters van een advocatenvennootschap. Zij haalt daar bedrijfsleidersvergoedingen uit. De cliënten betalen de erelonen aan de vennootschap. Zij geeft aan dat zij een deel van haar gezinswoning beroepsmatig gebruikt als advocaat en wil de kosten van en aan die woning dan ook verhoudingsgewijs aftrekken als beroepskosten. Tevens brengt zij autokosten, kantoorkosten, bankkosten en afschrijvingen in aftrek. Dat wordt haar door de fiscus allemaal geweigerd : volgens hem is het specifieke beroepskarakter en het beroepspercentage van de kosten niet aangetoond. Tevens houdt hij voor dat de kosten voor het gedeeltelijk gebruik van de gezinswoning niet gedaan of gedragen zijn om de bedrijfsleidersvergoeding te verkrijgen : volgens hem gaat het om kosten die niet aan de zaakvoester zelf maar aan de vennootschap ten goede komen.

Het hof van beroep te Gent geeft de belastingplichtige gelijk. Daarbij wordt uitgegaan van het cassatiearrest van 7 april 2016 (F.14.0088.N), waarin gesteld wordt dat uit de samenhang van de artikelen 52, 4° en 49 WIB 1992 volgt dat bezoldigingen betaald aan gezinsleden slechts aftrekbare beroepskosten van de bedrijfsleider zijn, wanneer ze inherent zijn aan zijn activiteiten als bedrijfsleider binnen de vennootschap en niet aan de maatschappelijke activiteit van de vennootschap; daartoe moet worden nagegaan of de activiteiten van de gezinsleden aan de bedrijfsleider dan wel aan de vennootschap ten goede komen ([Fisc., nr. 1475, p. 15](#)).

De basisvoorwaarde uit artikel 49 WIB 1992 geldt ook hier onverminderd, nl. dat kosten, om als beroepskosten aftrekbaar te zijn, moeten zijn gedaan om de belastbare inkomsten te verkrijgen of te behouden. Er moet op basis van de feitelijke omstandigheden waarin de bedrijfsleider zijn mandaat uitoefent, worden nagegaan of de kosten die hij maakt, verband houden met de uitoefening van het beroep. Er moet op basis van de feiten worden nagegaan of de kosten werden gemaakt om de bezoldiging van bedrijfsleider te verkrijgen of te behouden, dan wel om de inkomsten van de vennootschap waarvan de belastingplichtige bedrijfsleider is, te verkrijgen of te behouden.

Een bedrijfsleider kan overeenkomstig artikel 49 WIB 1992 de uitgaven die hij doet, enkel als beroepskost in mindering brengen als ze ertoe bijdragen om de specifieke werkzaamheden van bedrijfsleider in de uitoefening van zijn mandaat mogelijk te maken.

Het feit bedrijfsleider te zijn van een vennootschap belet niet dat die opdracht niet uitsluitend

bestaat uit het leiden van de vennootschap, maar ook, tegelijk, uit operationele taken die tot de kernactiviteiten van de vennootschap behoren. Het is dus perfect mogelijk dat een bedrijfsleidersvergoeding ook door de vennootschap uitbetaald wordt wegens het verrichten van operationele taken door de bedrijfsleider. Concreet kan een advocatenvennootschap een bedrijfsleidersvergoeding uitbetalen, die een vergoeding inhoudt voor zowel prestaties als leider van de vennootschap als voor prestaties als advocaat (waarvoor de opgeleverde erelonen door de cliënten aan de vennootschap worden betaald).

In casu stelt het hof vast dat de belastingplichtige ook operationele prestaties levert, nl. als advocaat optreedt en daarvoor middels de bedrijfsleidersvergoeding verloond wordt (opstellen van conclusies en verzoekschriften, telefonische contacten, verplaatsingen). De fiscus kan de kosten derhalve niet verwerpen op grond van de stelling dat het geen kosten zou betreffen, die de belastingplichtige gemaakt heeft om haar bedrijfsleidersvergoeding te verkrijgen of te behouden.

Gent 25 april 2017

Eigenlijk is dit alles in de meeste gevallen een kwestie van gezond verstand. Normaal zullen er tussen de vennootschap en de bedrijfsleider die operationele taken waarneemt, wel formele of informele afspraken bestaan over de vraag wie welke kosten op zich neemt. Die afspraken weerspiegelen zich dan in het bedrag van de bedrijfsleidersbezoldiging. De fiscus moet er alleen op toezien dat dezelfde kosten geen twee keer worden ingebracht en dat er geen privékosten worden afgetrokken. Maar dat zijn klassieke problemen.